

292
Xpc̄ ē uerus filius. Pat̄ xp̄i mū dñi nr̄i.
uerus ē d̄s. Uer̄ḡ filius d̄i sempit̄nus tem
poraliter in mundū. qui erat in mun
do. & p̄ quē factus ē mundus. Neq̄ alia
ob causā uenit. nisi nr̄e salutis. hoc ē
ut daret sensū cognoscere d̄m uerum.
Nemo enī sine diuina cognitione ad ui
tā uenire. Nemo d̄m cognoscere. nisi
ipso docente poterat. Hic ē uerus d̄s.
& uita et̄na. Uerū d̄m dixerat eē filiū.
uerū d̄m hunc eē multoties repetit.
hunc d̄c̄ eē uita et̄nā. Non utiq̄
ita sic nob̄ uita p̄mittat et̄na: que sic
extēpore nos suscipiat. ut nūquam
nob̄ sine beate uiuendi reponat.
Sed filius uita sine inicio temporis sēp